

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
RT I 1993, 79, 1184

Välja kuulutanud
Vabariigi President
21.12.1993 otsus nr 237

Tulumaksuseadus

Vastu võetud 08.12.1993

I peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Maksu objekt

Tulumaksuga maksustatakse maksumaksja tulu, millest on tehtud käesoleva seadusega lubatud mahaarvamised.

§ 2. Mõisted

Käesolevas seaduses kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:

- 1) ettevõtlus – isiku iseseisev majandustegevus, mille eesmärgiks on tulu saamine kauba tootmise, müümise, teenuse osutamise, vara rentimise või võõrandamisega või muu tegevusega, kaasa arvatud loominguine ja teaduslik tegevus;
- 2) ettevõtte – ettevõtlusega tegelev juriidiline isik. Ettevõtteks käsitatakse ka mittetulundusühinguid ja -liite ning muid mittetulundusorganisatsioone ja eelarvelisi riigi- ja munitsipaalasutusi nende majandustegevuse osas, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti;
- 3) osanik – isik, kes osaleb oma varaga ettevõtte põhikapitalis ning kellel on selle alusel õigus osale ettevõtte kasumist;
- 4) dividendid – ettevõtte poolt osanikule tehtav väljamakse rahas või üleantav vara, mida makstakse või antakse üle seoses tema osalusega ettevõttes, välja arvatud ettevõtte likvideerimise puhul makstavad likvideerimisjaotised;
- 5) maksustatav tulu – käesolevas seaduses sätestatud tulu, millest on tehtud käesoleva seadusega lubatud mahaarvamised;
- 6) kasu või kahju – maksumaksja poolt võõrandatud vara müügihinna või selle vara vastu vahetatud vara turuhinna ja võõrandatud vara korrigeeritud maksumuse vahe;
- 7) vara korrigeeritud maksumus – vara soetamismaksumus, mida on vähendatud käesoleva seaduse §-s 17 sätestatud korras arvatud amortisatsiooni ning suurendatud käesoleva seaduse §-s 18 nimetatud kulutuste võrra;
- 8) vara soetamismaksumus – vara omandamiseks tehtud kulutused, sealhulgas makstud komisjonitasud ja lõivud; omavalmistatud vara puhul – vara tootmiseks tehtud kulutuste summa;
- 9) resident
 - füüsiline isik, kelle alaline elukoht on Eestis või kes viibib maksustamisperioodi jooksul Eestis rohkem kui 182 päeva;
 - Eesti välisesinduse või välisriigis asuva muu Eesti või rahvusvahelise organisatsiooni teenistusse lähetatud ja tema isikkoosseisu kuuluv Eesti kodanik, kes on töösuhetes Eesti riigiga;
 - Eestis registreeritud ettevõtte.

§ 3. Maksumaksja

- (1) Maksumaksja on füüsiline isik või ettevõtte, nii resident kui ka mitteresident, kelle tulu kuulub käesoleva seaduse alusel maksustamisele.
- (2) Resident maksab tulumaksu tema poolt Eestis ja väljaspool Eestit saadud tulult.
- (3) Mitteresident maksab tulumaksu käesoleva seaduse §-s 10 sätestatud Eestis asuvatest tuluallikatest saadud tulult.

§ 4. Täis- ja usaldusühingute maksustamine

(1) Täis- ja usaldusühingute tulu maksustatakse samalaadselt ettevõtte tuluga, välja arvatud käesoleva paragrahvi 2. lõikes sätestatud juhul.

(2) Kui täisühingu liikmeteks on ainult residentidest füüsilised isikud ja liikmete arv ei ole suurem kui kümme, arvutatakse selle tulu käesolevas seaduses lubatud mahaarvamisi arvestades ühingu tuluna ning maksustatakse ühingu osanike tuluna.

§ 5. Isikud, kelle tulu ei maksustata tulumaksuga

(1) Tulumaksuga ei maksustata tulu, mida saavad:

- 1) Eestis oma ametikohustuste täitmise eest välisriikide diplomaatilised esindajad, konsulaaresinduste liikmed, erimissioonide esindajad ja diplomaatiliste delegatsioonide liikmed, rahvusvaheliste ja valitsustevaheliste organisatsioonide ning koostööprogrammide esinduste liikmed, samuti nende juures töötavad isikud, kes ei ole Eesti kodanikud ega alalised elanikud. Ülalnimetatud isikud, välja arvatud koostööprogrammide esinduste liikmed, peavad olema registreeritud Välisministeeriumis;
- 2) mittetulundusühingud ja -liidud ning muud mittetulundusorganisatsioonid, kelle vara või tulu ei jaotata organisatsiooni liikmete vahel. Nende organisatsioonide nimekirja kinnitab Vabariigi Valitsus;
- 3) invaliidide ühingute tootmisettevõtted, kus vähemalt 50% töötajatest on invaliidid.

(2) Kui käesoleva paragrahvi 1. lõike punktis 2 nimetatud organisatsioon saab tulu ettevõtlusest, mis otseselt ei seondu tema põhikirjalise tegevusega, kuulub see käesolevas seaduses sätestatud korras maksustamisele.

§ 6. Maksustamisperiood

(1) Tulumaksuga maksustamise periood on kalendriaasta. Ettevõtte puhul, mille majandusaasta ei ühti kalendriaastaga, on maksustamisperioodiks majandusaasta. Ettevõtte võib oma majandusaastat muuta üksnes rahandusministri poolt kehtestatud korras.

(2) Kalendriaasta esimesel poolel registreeritud ettevõtte esimeseks maksustamisperioodiks loetakse ajavahemik registreerimisest kuni jooksva kalendriaasta lõpuni, kalendriaasta teisel poolel registreeritud ettevõtte esimeseks maksustamisperioodiks loetakse ajavahemik registreerimisest kuni järgmise kalendriaasta lõpuni.

§ 7. Maksumäär

(1) Tulumaksumäär on 26% maksustatavast tulust.

(2) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes nimetatud maksumäära ei rakendata käesoleva seaduse §-s 35 sätestatud juhul ja füüsilistele isikutele makstavate intresside maksustamisel.

(3) Tulumaksumäär füüsilistele isikutele makstavatelt intressidelt on 10%.

§ 8. Tulumaksu laekumine

(1) Käesoleva seadusega kehtestatud tulumaks laekub riigieelarvesse, välja arvatud käesoleva paragrahvi 2. lõikes sätestatu.

(2) Residentist füüsilise isiku tulumaksust laekub 52% tema poolt maksu kinnipidajale deklareeritud elukohajärgse omavalitsuse eelarvesse.

§ 9. Residenti tulu

(1) Residentist maksumaksja tulu käesoleva seaduse tähenduses on kogu tema poolt maksustamisperioodil kõigist tuluallikatest saadud tulu, sealhulgas:

- 1) palk, preemiad ja muud tasud;
- 2) ettevõtlusest saadud tulu;
- 3) kasu vara võõrandamisest;
- 4) intressid;
- 5) autoritasud, tulu patendi, autoriõigusega kaitstud teose, kaubamärgi, tarkvara ja muu informatsiooni või oskusteabe müügist või muul viisil võõrandamisest;
- 6) pensionid ja stipendiumid, välja arvatud käesoleva paragrahvi 2. lõikes sätestatud juhtudel;
- 7) saadud alimendid.

(2) Residentist maksumaksja tulu hulka ei kuulu:

- 1) vastuvõetud pärandvara;
- 2) füüsiliste isikute ja käesoleva seaduse § 5 1. lõike punktis 2 nimetatud mittetulundusorganisatsioonide poolt füüsilistelt isikutelt, käesoleva seaduse § 5 1. lõike punktis 2 nimetatud mittetulundusorganisatsioonidelt ja rahandusministri poolt määratud tingimustel ka välisriikide organisatsioonidelt vastuvõetud kingitused;
- 3) kindlustuslepingute alusel saadud kindlustushüvitised ja muud väljamaksed;
- 4) tööõnnetuste puhul töötajatele makstud hüvitised rahandusministri poolt kehtestatud piirmäärades;
- 5) käesoleva seaduse § 33 järgi maksustatavad erisoodustused;
- 6) käesoleva seaduse § 32 järgi maksustatavad dividendid;
- 7) tulu füüsilise isiku isiklikus tarbimises oleva vallasvara müügist;

- 8) kasu residentidist füüsilise isiku korteri või elamu ja selle juurde kuuluvate kõrvalhoonete, samuti suvila või aiamaia müügist, mis on olnud tema omandis üle kahe aasta;
- 9) seadusega ettenähtud lastetoetused ning muud sotsiaalkindlustuse eelarvest, riigieelarvest ja kohalike omavalitsuste eelarvetest makstavad toetused ja abirahad;
- 10) päevarahad, majutamiskulud ja hüvitised isikliku sõiduauto ametisõitudeks kasutamise eest rahandusministri kehtestatud piirmäärades;
- 11) seaduse alusel maksuvabadeks esinduskuludeks väljamakstud summad;
- 12) riiklike loteriide võidud;
- 13) riiklikud pensionid ja stipendiumid;
- 14) käesoleva lõike punktis 13 nimetatud pensionid ja stipendiumid Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud tingimustel ja korras;
- 15) omandireformi käigus tagastatud vara.

§ 10. Mitteresidendi tulu Eestis asuvatest tuluallikatest

Mitteresidendi tulu Eestis asuvatest tuluallikatest on:

- 1) kasu Eestis asuva vara võõrandamisest;
- 2) Eestis registreeritud ettevõtete poolt makstavad dividendid;
- 3) tulu Eestis asuva vara rendile andmisest;
- 4) tulu ettevõtlusest Eestis;
- 5) tulu töölepingu või tööettevõtulepingu alusel töötamisest Eestis;
- 6) Eesti riigi ja residentide poolt makstavad intressid;
- 7) tulu laenule, mis on tagatud Eestis asuva kinnisvaraga;
- 8) autoritasud, tulu patendi, autoriõigusega kaitstud teose, kaubamärgi, tarkvara ja muu informatsiooni või oskusteabe müügist või muul viisil võõrandamisest, kui see on seotud ettevõtlusega Eestis.

§ 11. Maksuvaba tulu

Residendist füüsilise isiku maksuvaba tulu maksustamisperioodil on 3600 krooni.

§ 12. Alimentide mahaarvamine tulust

Alimentide maksja poolt maksustamisperioodil makstud alimendid arvatakse maha tema tulust.

II peatükk ETTEVÕTLUSE TULUST LUBATUD MAHAARVAMISED

§ 13. Ettevõtluse kulud

(1) Maksumaksja tulust arvatakse rahandusministri poolt kehtestatud korras maha tema poolt maksustamisperioodil tehtud tema ettevõtlusega seotud dokumentaalselt tõestatud kulutused, kaasa arvatud kulutused töötajate täiend- ja ümberõppeks, ning vara võõrandamisest saadud kahju, väljaarvatud käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud korras arvestatav kahju.

(2) Kuludest, mis ainult osaliselt on seotud maksumaksja ettevõtlusega, on maksumaksjal õigus tulust maha arvata ainult see osa, mis on maksumaksja ettevõtlusega seotud otseselt.

§ 14. Ettevõtlusega otseselt mitteseotud kulud

Ettevõtlusega otseselt mitteseotud kuludeks loetakse kulutusi meelelahutuseks, puhkuseks ja nendega seotud vahendite kasutamiseks ning muid kulutusi, mis ei ole otseses seoses maksumaksja ettevõtlusega.

§ 15. Ettevõtlusega otseselt mitteseotud kulude mahaarvamine

Maksumaksjal on lubatud rahandusministri poolt kehtestatud tingimustel ja korras oma ettevõtluse tuludest maha arvata ettevõtlusega otseselt mitteseotud dokumentaalselt tõestatud kulud maksustamisperioodil üldsummas kuni 2% tulust, millest on tehtud käesoleva seaduse §-des 13, 17 ja 18 sätestatud mahaarvamised.

§ 16. Kulud, mis ei kuulu mahaarvamisele

Maksumaksja tulust ei arvata maha:

- 1) ettevõtlusega otseselt mitteseotud kulud ulatuses, mis ületavad käesoleva seaduse §-s 15 toodud määra;
- 2) kulutusi, mis on tehtud põhivarade soetamiseks või nende parendamiseks, parandamiseks ja täiendamiseks, välja arvatud käesoleva seaduse §-s 18 sätestatud ulatuses;
- 3) käesoleva seadusega kehtestatud maksu;
- 4) seaduse alusel määratud trahve, maksukorralduse seaduses ettenähtud intresse ning looduskeskkonnale tekitatud kahju kompensatsioone;
- 5) tasu, mida maksumaksja on maksnud tegemata jäänud tööde või osutamata jäänud teenuste eest;

- 6) kahju, mis tekib vara müügist või vahetamisest maksumaksjaga otseselt seotud juriidilistele või füüsilistele isikutele;
- 7) kohalikke makse;
- 8) kulutusi kingitustele.

§ 17. Amortisatsioon

- (1) Maksumaksjal on õigus tulust maha arvata oma ettevõtluses kasutatava põhivara iga-aastane amortisatsioon vastavalt käesolevas paragrahvis sätestatule.
- (2) Amortisatsiooni arvutamiseks jagatakse põhivara järgmistesse amortisatsioonigruppidesse:
 - 1) I grupp – ettevõtluses kasutatavad hooned, rajatised ja nende struktuurikomponendid;
 - 2) II grupp – ettevõtluses kasutatav muu amortiseeruv põhivara.
- (3) II amortisatsioonigrupi puhul arvutatakse amortisatsiooni vastavasse gruppi kuuluva põhivara korrigeeritud maksumuse summalt (edaspidi *kogum*).
- (4) Amortisatsiooni arvutatakse:
 - 1) I grupi põhivaralt – kuni 8% maksustamisperioodil eraldi iga põhivara kohta;
 - 2) II grupi põhivaralt – kuni 40% maksustamisperioodil põhivara kogumi kohta.
- (5) Tulust mahaarvatav amortisatsioonisumma määratakse maksustamisperioodi lõpul vastavalt käesoleva paragrahvi 4. lõikes toodud määradele, mis fikseeritakse eelseisvaks maksustamisperioodiks selle algul rahandusministri poolt kehtestatud korras. Maksustamisperioodiks fikseeritud amortisatsioonimäärad maksustamisperioodi jooksul ega selle möödumisel muutmisele ei kuulu.
- (6) Käesoleva paragrahvi 2. lõikes sätestatud II amortisatsioonigrupi kuuluva põhivara võõrandamisel vähendatakse kogumit vara müügihinna võrra. Kui selle tulemusena muutub kogumi jääk negatiivseks, loetakse kogumi väärtus võrdseks nulliga ning tulused suurendatakse summa võrra, mille võrra põhivara müügihind ületab kogumi jääki. Kui maksustamisperioodi lõpul ei ole amortisatsioonigrupis arvel ühtegi põhivara, arvatakse kogumi jääk maha maksustatavast tulust ning loetakse seejärel võrdseks nulliga.

§ 18. Põhivaraga seotud kulud

- (1) Kulusid, mida maksustamisperioodil on tehtud põhivara parendamiseks, parandamiseks ja täiendamiseks, võib tulust maha arvata 5% ulatuses põhivara või selle kogumi korrigeeritud maksumusest eelmise maksustamisperioodi viimase päeva seisuga. Ülejäänud käesolevas lõikes nimetatud kulutused lisatakse põhivarale või selle kogumile.
- (2) Käesoleva paragrahvi 1. lõiget rakendatakse I amortisatsioonigrupi kuuluva vara puhul igale põhivarale eraldi, II amortisatsioonigrupi kuuluva vara puhul aga vara kogumile.

§ 19. Annetused

Maksumaksjal on lubatud arvata oma tulust maha käesoleva seaduse § 5 1. lõike punktis 2 nimetatud organisatsioonidele tehtud annetused, mille kogusumma maksustamisperioodil ei ületa 10% maksumaksja tulust, millest on tehtud käesoleva seaduse §-des 13, 17 ja 18 sätestatud mahaarvamised.

§ 20. Krediidiasutuste eraldised maksuvabasse reservfondi

- (1) Krediidiasutus võib kahjude katmiseks moodustada maksuvaba reservfondi 5% ulatuses laenuportfelligist. Eraldised sellesse fondi on lubatud maha arvata maksustatavast tulust.
- (2) Laenuportfelli vähenemisel kantakse maksuvaba reservfondi summad, mis ületavad käesoleva paragrahvi 1. lõikes nimetatud määra, krediidiasutuse tuludesse.
- (3) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes nimetatud maksuvaba reservfondi arvel kahjude katmise korra kehtestab Eesti Pank.

§ 21. Tuludest suuremate kulude edasikandmine

- (1) Kui käesoleva seaduse §-des 13, 15, 17 ja 18 sätestatud mahaarvamiste summa ületab maksumaksja poolt maksustamisperioodil saadud tulu, võib maksumaksja tulu ületava kulude summa kanda edasi kuni viiele järgnevale maksustamisperioodile.
- (2) Kui eelnevatest maksustamisperioodidest edasikantud kulude summa on suurem kui aruandeperioodi maksustatav tulu, kustutatakse edasikantud kulud osaliselt ning nende kustutamata osa kantakse järgnevatele maksustamisperioodidele.
- (3) Kui maksumaksjal tekib käesoleva paragrahvi 1. lõikes kirjeldatud edasikantavaid kulusid rohkem kui ühel maksustamisperioodil, võetakse need kulud arvele aastate kaupa vastavalt tekkimise järjekorrale. Üle viie aasta vanust kulude summat või selle kustutamata osa järgnevatele maksustamisperioodidele edasi ei kanta.

§ 22. Vara võõrandamisest saadud kasu ja kahju arvestamine

- (1) Käesolevas paragrahvis sätestatud korras arvestatakse tulumaksuga maksustamisel maksumaksja vara võõrandamisest saadud kasu ja kahju, välja arvatud kasu ja kahju, mis on saadud ettevõtluses kasutatava käibevara, käesoleva seaduse § 9 2. lõike punktides 7 ja 8 nimetatud vara ning käesoleva seaduse § 17 2. lõikes sätestatud I ja II amortisatsioonigrupi kuuluva vara võõrandamisest.
- (2) Käesoleva paragrahvi lõigetes 3–6 mõistetakse vara all vara, mille võõrandamisest saadud kasu ja kahju käesoleva paragrahvi 1. lõike kohaselt maksustamisel arvestatakse.
- (3) Summa, mille võrra maksustamisperioodil vara võõrandamisest saadud kasu ületab samal perioodil vara võõrandamisest saadud kahju, arvatakse maksustatava tulu hulka.
- (4) Summat, mille võrra maksustamisperioodil vara võõrandamisest saadud kahju ületab samal perioodil vara võõrandamisest saadud kasu, maksustatavast tulust maha ei arvata.
- (5) Kui maksustamisperioodil vara võõrandamisest saadud kahju summa on suurem kui maksumaksja poolt sellest saadud kasu, võib kasu ületava kahjusumma kanda edasi järgnevatele maksustamisperioodidele.
- (6) Kui maksustamisperioodil tekkinud ja eelnevatest maksustamisperioodidest edasikantud kahju summa on suurem kui aruandeperioodil vara võõrandamisest saadud kasu, kustutatakse selline kahju ainult aruandeperioodi kasu ulatuses ning kahju kustutamata jääb kantakse edasi järgnevatele maksustamisperioodidele.

III peatükk

TULU ARVESTAMINE ETTEVÕTTE LIKVIDEERIMISEL JA REORGANISEERIMISEL

§ 23. Vara jaotamine ettevõtte osanikele

- (1) Kui ettevõtte vara jaotatakse tema osanikele, arvestatakse vara väärtuseks selle turuhind.
- (2) Kui jaotatava vara turuhind erineb vara korrigeeritud maksumusest, käsitatakse seda erinevust ettevõtte kasu või kahjuna.
- (3) Kui osanikule jaotatava vara turuhind on suurem osaniku osaluse vähenemisest ettevõtte põhikapitalis, käsitatakse vahet makstud dividendidena, millelt ettevõtte on kohustatud kinni pidama tulumaksu käesoleva seaduse §-s 32 sätestatud korras.
- (4) Kui osanikule jaotatava vara turuhind on väiksem osaniku osaluse vähenemisest ettevõtte põhikapitalis, käsitatakse vahet ettevõtte kasuna ja see arvatakse ettevõtte tulu hulka.

§ 24. Ettevõtte likvideerimine

- (1) Ettevõtte likvideerimiseks käesoleva seaduse mõistes loetakse ainult ettevõtte täielikku likvideerimist.
- (2) Igasugust ettevõtte osalist likvideerimist, sealhulgas aktsiate osalist tagasiostmist aktsionäridelt, käsitatakse käesoleva seaduse mõistes vara jaotamisena ettevõtte osanikele käesoleva seaduse § 23 tähenduses.
- (3) Ettevõtte likvideerimisel arvatakse osaniku tuluks summa, mille võrra jaotatava vara väärtus ületab osaniku osaluse ettevõtte põhikapitalis. Summa, mille võrra osaniku osalus ettevõtte põhikapitalis ületab jaotatava vara väärtuse, loetakse osaniku kahjuks, mida käsitatakse samalaadselt käesoleva seaduse § 22 lõigetes 4–6 käsitletud kahjuga vara võõrandamisest.
- (4) Ettevõtte likvideerimisel arvestatakse maksustatava tulu määramisel likvideerimisperioodi jooksul saadavaid tulusid ja kulusid käesolevas seaduses sätestatud korras.

§ 25. Ettevõtte reorganiseerimine

Vara ümberpaigutamist seoses ettevõtte reorganiseerimisega ei arvestata tuluna rahandusministri poolt kehtestatud tingimustel ja korras.

IV peatükk

MAKSUSTAMISE ÜLDPÕHIMÕTTED

§ 26. Tulumaksu kinnipidamine

- (1) Residendist ettevõtte, asutus, ettevõtlusega tegelev füüsiline isik või füüsilisest isikust tööandja, kes teeb käesoleva paragrahvi 2. lõikes nimetatud väljamakseid, on kohustatud nendelt kinni pidama tulumaksu käesoleva paragrahvi 3. lõikes toodud määrade järgi.

(2) Tulumaksu peetakse kinni:

- 1) põhitöökohas makstavalt palgalt, preemiatelt ja muudelt väljamaksetelt, arvestades käesoleva seaduse §-s 11 sätestatud maksuvaba tulu;
- 2) pensionidelt ja stipendiumidelt, mis ei kuulu käesoleva seaduse § 9 2. lõike punktides 13 ja 14 nimetatute hulka;
- 3) väljaspool põhitöökoha makstavalt palgalt, preemiatelt ja muudelt väljamaksetelt;
- 4) väljamakstavatelt alimentidelt;
- 5) mitteresidentidele makstavatelt tasudelt Eestis osutatud teenuste eest, kaasa arvatud juhtimis- ja konsultatsiooniteenused;
- 6) autoritasudelt, tulult patendi, autoriõigusega kaitstud teose, kaubamärgi, tarkvara ja muu informatsiooni või oskusteabe müügist või muul viisil võõrandamisest;
- 7) füüsilistele isikutele makstavatelt intressidelt;
- 8) renditasudelt.

(3) Käesoleva paragrahvi 2. lõikes loetletud väljamaksetelt peetakse tulumaksu kinni järgmiste määrade järgi:

- 1) punktides 1, 2, 3 ja 4 nimetatutelt – 26%;
- 2) punktides 5 ja 6 nimetatutelt – 15%;
- 3) punktis 7 nimetatutelt – 10%;
- 4) punktis 8 nimetatutelt – 5%.

(4) Dividendidelt peetakse tulumaksu kinni käesoleva seaduse §-s 32 tähendatud korras.

(5) Füüsiline või juriidiline isik, kes teeb maksumaksjale väljamakseid ja on käesoleva seaduse alusel kohustatud nendelt kinni pidama tulumaksu, on kohustatud kinnipeetud tulumaksu üle kandma (tasuma) maksu laekumise kohta väljamakse tegemisele järgneva kuu 5. kuupäevaks.

(6) Käesolevas paragrahvis sätestatud kinnipidamisi tegev isik on kohustatud andma isikule, kellele tehtavalt väljamakselt tulumaks kinni peeti, vastava tõendi ja edastama kvartali jooksul väljastatud tõendite koopiaid kvartalile järgneva kuu 20. kuupäevaks oma asukohajärgsele Maksuametile.

§ 27. Tuludeklaratsioonid

(1) Ettevõtte on kohustatud esitama Maksuametile I kvartali, I poolaasta, esimese 9 kuu ja kogu maksustamisperioodi tuludeklaratsiooni. Eelnimetatutest kolm esimest deklaratsiooni tuleb esitada hiljemalt vastavale perioodile järgneva kuu 25. kuupäevaks. Aasta tuludeklaratsioon esitatakse aastabilansi esitamise tähtajaks koos raamatupidamise aruandega.

(2) Likvideerimise korral on ettevõtte kohustatud esitama tuludeklaratsiooni rahandusministri poolt kehtestatud korras.

(3) Tulu saav füüsiline isik, välja arvatud isik, kelle tulu maksustamisperioodil ei ületa 3600 krooni, ja käesoleva seaduse § 34 1. lõikes sätestatud isik, on kohustatud esitama elukohajärgsele Maksuametile tuludeklaratsiooni maksustamisperioodi tulude kohta maksustamisperioodile järgneva aasta 31. märtsiks. Abikaasad võivad esitada ühise tuludeklaratsiooni.

(4) Tuludeklaratsioonide vormid ja täitmise korra kehtestab rahandusminister.

§ 28. Maksusumma ümberarvutused tuludeklaratsioonis

Tuludeklaratsioonis arvatakse maksustamisperioodi tulumaksu kogusummast maha summad, mis sellel perioodil on makstud või kinni peetud käesoleva seaduse §-de 26 ja 32 alusel, ning summad, mis kuuluvad mahaarvamisele käesoleva seaduse § 30 alusel.

§ 29. Aasta tulumaksu lõpliku summa tasumine

(1) Tuludeklaratsiooni järgi juurdemaksmisele kuuluva maksusumma on füüsiline isik kohustatud tasuma hiljemalt jooksva aasta 1. juuliks.

(2) Ettevõtte tasuvad tuludeklaratsiooni järgi juurdemaksmisele kuuluva maksusumma tuludeklaratsiooni esitamise tähtpäevaks.

(3) Füüsilisest isikust maksumaksja poolt enammakstud maksusummad kuuluvad Maksuameti poolt tagastamisele käesoleva paragrahvi 1. lõikes sätestatud tähtajal, ettevõtte poolt enammakstud maksusummad tagastatakse tema taotlusel Maksuameti poolt või jäetakse eelseisva maksustamisperioodi maksete katteks.

§ 30. Välisriigis tasutud tulumaksu arvestamine

(1) Kui residentist maksumaksja on saanud maksustamisperioodil tulu välisriigis, arvestatakse tema poolt tasumisele kuuluva tulumaksu arvutamisel välisriigis tasutud tulumaksu käesolevas paragrahvis sätestatud viisil.

(2) Kui välisriigis saadud tulult käesoleva seaduse järgi arvatud tulumaks on suurem välisriigis tasutud tulumaksust, kuulub saadud vahe tulumaksuna tasumisele kehtestatud korras.

(3) Kui välisriigis saadud tulult käesoleva seaduse järgi arvatud tulumaks on väiksem välisriigis tasutud tulumaksust, siis välisriigis enammaksud tulumaksu ei kompenseerita.

(4) Kui maksumaksja on saanud tulu mitmes välisriigis, arvutatakse tema tulumaks igas riigis saadud tulu kohta eraldi.

§ 31. Avansilised maksed

(1) Ettevõtte on kohustatud maksustamisperioodi kestel maksma avansiliste maksetena iga kuu 25. kuupäevaks tulumaksu 1/12 ulatuses eelmisel maksustamisperioodil maksmisele kuulunud tulumaksust.

(2) Ettevõtlusest tulu saav füüsiline isik on kohustatud maksustamisperioodi kestel maksma tulumaksu avansiliste maksetena hiljemalt kvartalile järgneva kuu 25. kuupäevaks 1/4 ulatuses eelmisel maksustamisperioodil tasuda tulnud tulumaksu summast.

(3) Ettevõtte või ettevõtlusest tulu saava füüsilise isiku taotlusel, kelle tulu tema arvestuste järgi on maksustamisperioodil vähemalt 30% väiksem eelmise maksustamisperioodi tulust, võib Maksuamet lubada avansiliste maksete tasumist kord kvartalis või vabastada taotleja avansiliste maksete tasumisest.

V peatükk

MÕNEDEST TULUALLIKATEST SAADAVA TULU MAKSUSTAMISE ERISÄTTED

§ 32. Dividendide maksustamine

(1) Osanikele dividendide väljamaksmisel on ettevõtte kohustatud kinni pidama tulumaksu käesoleva seaduse § 7 1. lõikes sätestatud määra järgi.

(2) Ettevõtte peab maksma dividendidelt kinni peetud maksu riigieelarvesse hiljemalt kinnipidamisele järgneva kuu 25. kuupäevaks.

(3) Dividende väljamaksev ettevõtte võib oma tasumisele kuuluvast tulumaksust maha arvata maksustamisperioodil dividendidelt kinni peetud tulumaksu summa. Kui vastavalt käesoleva paragrahvi 1. lõikele kinni peetava tulumaksu summa on suurem maksustamisperioodil ettevõtte poolt tasumisele kuuluvast tulumaksust, on ettevõttel õigus arvata nimetatud vahe maha oma järgmise maksustamisperioodi tulumaksust.

(4) Ettevõtte, kelle omandis on 20% või rohkem teise ettevõtte põhikapitalist, loob dividendiarve, kuhu ta lisab talle kui omanikule teise ettevõtte poolt makstavate dividendide netosumma (dividendid, millest on kinni peetud tulumaks). Oma aktsionäridele või osanikele dividendide maksmisel arvatakse väljamakstavate dividendide summa maha dividendiarvelt, kusjuures sellelt summalt ei toimu käesoleva paragrahvi 1. lõikes sätestatud kinnipidamist.

(5) Maksumaksja, kes saab dividende ettevõttest, kes on kohustatud neilt kinni pidama tulumaksu vastavalt käesoleva paragrahvi 1. lõikele, või kes saab dividende dividendiarvelt vastavalt käesoleva paragrahvi 4. lõikele, ei lisa neid dividende oma tulule.

§ 33. Erisoodustuste maksustamine

(1) Ettevõtte või füüsilisest isikust tööandja maksab käesoleva paragrahvi 2. lõikes sätestatud erisoodustuste hinnalt tulumaksu.

(2) Erisoodustuseks on lisaks palgale, preemiatele, rahalistele toetustele ja teistele väljamaksetele makstavad loonustasud ning muud rahaliselt hinnatavad soodustused, sealhulgas:

- 1) eluaseme kulude täielik või osaline katmine;
- 2) sõiduvahendi tasuta või soodustushinnaga kasutada andmine;
- 3) laenu andmine keskmisest intressist madalama intressiga;
- 4) kauba, vara või teenuste tasuta üleandmine või müük soodustushinnaga;
- 5) kindlustusmaksete tasumine tööandja poolt, kui see ei ole ette nähtud seadusega;
- 6) ametialaste lähetuste päevarahade ja majutamiskulude ning isikliku sõiduvahendi kasutamise eest hüvitiste maksmine üle rahandusministri poolt kehtestatud piirmäärade.

(3) Ettevõtte või füüsilisest isikust tööandja arvutab maksu kord kuus kõikide tema poolt tehtud erisoodustuste summalt ning deklareerib ja maksab selle rahandusministri poolt kehtestatud korras riigieelarvesse.

§ 34. Ainult ühest töökohast tulu saava isiku maksustamine

(1) Maksumaksja, kes maksustamisperioodil sai tulu ainult ühes töökohas töölepingu alusel töötamisel ning kellele tehtud väljamaksetelt on kinni peetud tulumaks käesoleva seaduse § 26 2. lõike punkti 1 alusel, ei ole kohustatud esitama tuludeklaratsiooni.

(2) Tööandja on kohustatud andma igal aastal hiljemalt 1. veebruariks töötajale tõendi talle eelmisel maksustamisperioodil makstud palga ja muude väljamaksete ning kinnipeetud tulumaksu kohta. Töölepingu lõpetamisel maksustamisperioodi sees antakse töötajale vastav tõend koos lõpparvega.

§ 35. Kindlustusseltside maksustamine

(1) Kindlustusselts maksab kindlustustegevuselt käesoleva seadusega kehtestatud maksuna 5% maksustamisperioodil kindlustusest ja edasikindlustusest, välja arvatud liikluskindlustus, laekunud kindlustusmaksete (preemiate) summast.

(2) Kindlustusmaksete summa käesoleva seaduse mõistes tähendab kindlustusmaksete kogusummat, millest on maha arvatud Vabariigi Valitsuse poolt määratud kindlustusjärelvalvele kohustuslikus korras ülekantavad summad.

§ 36. Kasu mittetunnistamine varaga seotud kindlustusjuhtumite ja vara sundvõõrandamise korral

(1) Varakindlustusjuhtumite korral, mille puhul kindlustusmaksed on tehtud maksustamata tulust, ning vara sundvõõrandamise korral võib rahandusministri poolt kehtestatud korras ja ulatuses kasu mitte tunnistada juhul, kui hüvitisi kasutatakse hävinud, vigastatud, muul viisil kaotatud või sundvõõrandatud vara asendamiseks sarnase varaga.

(2) Juhul kui käesoleva paragrahvi 1. lõike alusel kasu ei tunnistata, loetakse asendusvara korrigeeritud maksumuseks endise vara korrigeeritud maksumus.

VI peatükk LÕPPSÄTTED

§ 37. Raamatupidamine

(1) Maksumaksja raamatupidamine peab selgesti väljendama maksumaksja tulu. Tulude ja kulude ajatamise reeglid kehtestab rahandusminister.

(2) Füüsilisest isikust maksumaksja võib oma ettevõtluse raamatupidamises kasutada kassapõhist või tekkepõhist arvestusprintsipi. Kõik muud maksumaksjad on kohustatud kasutama tekkepõhist arvestusprintsipi.

(3) Maksuameti nõusolekul võib kassapõhist arvestusprintsipi kasutav füüsilisest isikust maksumaksja minna üle tekkepõhisele arvestusprintsibile.

(4) Kui füüsilisest isikust maksumaksja tulu osutub tekkepõhisele arvestusprintsibile ülemineku tõttu selle kasutamise esimesel maksustamisperioodil suuremaks, kui see oleks olnud kassapõhise arvestusprintsibi puhul, käsitatakse arvestusprintsibi muutmise tõttu tekkinud maksustatava tulu suurenemist nii, nagu oleks 1/3 sellest suurenemisest saadud uue printsibi kasutamise esimesel maksustamisperioodil ja ülejäänud 2/3 võrdsete osadena kummalgi kahest järgnevast maksustamisperioodist.

(5) Tekkepõhist arvestusprintsipi kasutavate omavahel seotud füüsiliste isikute või ettevõtete vahelisi makseid või kohustusi ei tohi kuludena näidata enne seda maksustamisperioodi, mil seotud isik või ettevõtte on need arvanud oma tuludesse või tasunud.

§ 38. Seaduse rakendamine

(1) Käesoleva seaduse rakendamise korra kehtestab rahandusminister.

(2) Residendist füüsilistele isikutele krediitiasutuste poolt 1994. aasta eest makstavaid intresse ei maksustata. Käesoleva seaduse § 7 3. lõiget ja § 26 2. lõike punkti 7 rakendatakse intresside osas alates 1995. aasta 1. jaanuarist.

(3) Ettevõtetele, kes on saanud tulumaksusoodustusi enne käesoleva seaduse jõustumist, säilitatakse need soodustused kuni nende kehtivusaja lõppemiseni.

(4) 1993. aasta tulude kohta esitatakse tuludeklaratsioonid ja makstakse tulumaksu vastavalt enne käesoleva seaduse jõustumist kehtinud Eesti Vabariigi ettevõtte tulumaksu seadusele ja Eesti Vabariigi üksikisiku tulumaksu seadusele.

§ 39. Varasemate õigusaktide kehtetuks tunnistamine

Kehtetuks tunnistatakse:

- 1) Eesti Vabariigi üksikisiku tulumaksu seadus (RT 1990, 14, 151; 1991, 15, 209; 1991, 36, 445; 1992, 11, 162; 1992, 34, 441);
- 2) Eesti Vabariigi ettevõtte tulumaksu seadus (RT 1991, 36, 446; 1992, 34, 442; 1993, 6, 95);
- 3) Eesti Vabariigi tegevusloamaksu seadus (RT 1990, 11, 117; 1992, 6, 84).

§ 40. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 1994. aasta 1. jaanuaril.

Riigikogu esimees Ü. NUGIS